

Dissabte Sant. El Sant Sudari o Sant Drap

Ds, 3/04/2021 per Catalunya Religió

(Joan Arimany -CR) Catalunya encara compta amb ric un patrimoni material i immaterial, propi de la religiositat popular, que mereix ser valorat a apreciat. Aquests breus textos del Tridu Pasqual d'enguany de Catalunya Religió són un petit exemple.

“Després arribà també Simó Pere, que el seguia, i va entrar al sepulcre; veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó que continuava lligat a part.” (Jn 20, 6-7)

A Catalunya han estat venerades peces de tela i teixit que s'atribueixen al fet que formaven part de les poques pertinences de Jesucrist o que van ser utilitzades en la Passió. Més enllà de reproduccions de prestigioses relíquies tèxtils conservades en diferents indrets de la cristiandat, com el Sant Sudari de Torí, aquest país també ha disposat d'elements semblant propis de la pietat popular.

De Sant Sudari, malgrat les diverses versions de cadascun que es poden veure, se'n poden destacar dos de diferents: el llençol que va cobrir el cos de Jesús a la tomba i aquell que tapava el cap i la cara en el davallament de la creu. A Catalunya, es va utilitzar el nom de Sant Drap per fer-ne esment.

L'església parroquial de [Sant Vicenç de Tossa de Mar](#) (Selva) ha acollit l'anomenat Sant Drap. Segons la tradició, explicada en els goigs que li van ser dedicats, la duia un frare que havia pelegrinat a Jerusalem. En el viatge de tornada, per mar, el vaixell es va trobar en gran perill. La prometença de frare, que va manifestar fer donació de la relíquia que portava al primer port on poguessin desembarcar. Aquest port va ser el de Tossa.

Una estrofa dels goigs esmentats diu: “[...] pot dirse que es cosa certa / que ha tocat lo Fill de Déu / quan baixantlo de la Creu / va cobrir lo Redemptor [...]”

Amb la mateixa denominació de Sant Drap, a l'[ermita de Sant Elm](#) es venerava una relíquia. Aquest petit edifici religiós, situat damunt un promontori del mateix nom al municipi de Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà). Els goigs dedicats a aquesta relíquia conté un relat gairebé idèntic als dedicat al Sant Drap de Tossa de Mar. Igualment, s'identifiquen les restes com les d'un sudari. Tot fa pensar en un doblament de devoció afavorit per la proximitat dels dos llocs.

A l'església de [Sant Mateu de Montnegre](#), a Quart (Gironès), també es venerava un Sant Drap. L'oració final esmenta la "Santa Mortalla, en la que fou embolcallat vostre Cos Santíssim quan per Joseph [d'Arimatea] foreu baixat de la Creu."

A l'església parroquial [sant Martí l'Aleixar](#) (Baix Camp) s'hi ha venerat l'anomenada Santa Fímbria. Segons el *Diccionari català-valencià-balear* una fímbria és: 'La vora més baixa d'un vestit'. Sembla ser, per tant, que es considerava un fragment de túnica que hauria portat Jesús. La tradició esmentava que un soldat, de retorn de les croades, va caure malalt a l'Aleixar i va prometre deixar-hi la relíquia si es guaria. Les primeres referències documentals, però, no són més antigues de 1730.